

Van de redactie ...

Beste vrienden, Mir Wam (Vrede zij u!),

U heeft mogelijk gedacht ‘waar blijft er een nieuwsbrief van Stichting Mir Wam’. Deze mag vandaag weer in uw postvak zitten. Maar we hebben beslist niet stil gezeten..... In tegendeel, juist door het vele werk, was het moeilijk óók nog tijd te vinden voor het schrijven van de nieuwsbrief.

Na twee enerverende jaren en sterke groei aan transporten en andersoortige hulpvragen vanuit Oekraïne is er binnen het bestuur afgelopen herfst nagedacht over de vraag: “Hoe kunnen we zo goed mogelijk onze Oekraïense naasten helpen in deze langdurige noodsituatie?” Dat vroeg tijd en ruimte om plaats te bepalen als Stichting. Voor 2024 is een duidelijk plan opgesteld met concrete projecten. Hoofddoel is, dat we met meer betrokkenheid vanuit de achterban met een aantal geselecteerde projecten samenwerken in Oekraïne, en daar regelmatig persoonlijke bezoeken afleggen. Meer hierover vindt u verderop in de nieuwsbrief, de laatste bladzijden.

Kortom: het is beslist niet dat we stil gezeten hebben de laatste maanden, het werk mocht daarnaast zijn voortgang hebben. Daarover willen we u graag berichten.

Overzicht van gemaakte reizen

Sinds het vorige nummer van onze Nieuwsbrief (nummer 21, juli 2023) bezochten we meermaals Oekraïne.

Unterkarpaten – juli 2023

Derk en Mineke Verhoek uit Doornspijk (Noord-Veluwe) bezochten in juli 2023 samen met Johan Boeder uit Rhenen-Achterberg de regio Unterkarpaten.

Hier werd (o.a. met steun van onze Stichting) hulp geboden bij de realisatie van een locatie om jeugdwerk te doen. Dit is bij het dorpje V’Lazy, tussen Uzhgorod en Mikacheva. Een prachtige plek in de heuvels. Eerder bezochten we dit in november 2022, maart 2023 en mei 2023. In juni werden door Hanse Staalbouw sandwich panelen geleverd en kon de centrale hal winddicht worden gemaakt. Door Duitse en lokale teams werden toiletgebouw en slaaplocaties voorbereid. Zo konden in juli de eerste jeugdkampen plaats vinden.

Tijdens deze week bezochten we ook Tyra Bistra. Dit is het dorp, waar Viktor Lagese predikant is, en waar rond 2012-2014 geholpen werd een kerk te bouwen. Vanuit deze plaats vindt evangelisatie plaats onder de Roma bevolking in nabij gelegen “tabors” (Roma kampen). Samen met Duitse vrienden van een jeugdgroep, die in deze regio was, organiseerden we een voedsel uitdeling met speciale aandacht voor babyvoeding.

Trailer transport – juli 2023

Een grote trailer rijdt naar Marefa (provincie Charkov) vanaf af de Veluwe. Heimen van de Brink en zijn kleinzoon aan het stuur. Heimen heeft inmiddels de leeftijd bereikt van “zeer sterken”. Toch is het nog steeds zijn verlangen en vreugde om als chauffeur op hulptransporten zijn kracht in dienst te stellen van de noodlijdende medemensen. In Marefa werd de hulp met grote vreugde ontvangen en verdeeld.

Marefa – frontzone Kherson – juli 2023

Juli 2023 – Arend Steller van de Werkgroep Lelystad maakte de derde reis dit jaar naar de frontlinie. Met zijn VW Transporter bus met aanhanger bezocht hij Zhotomir (ondersteuning door MirWam van plaatselijk jeugdkamp, in overleg met zuster Lena Voth), reed door naar Kiev om (lokaal gemaakte) voedselpakketten te laden en bracht deze naar Marefa, een plaats dicht bij Charkov. Hier is een regionaal steunpunt, van waaruit de hulp onder lokale vluchtelingen en richting de frontlijn wordt gecoördineerd. Hierna reed hij door naar Dnipro voor bezoek aan de broeders daar. Hier is een broodbak-lijn en worden in overleg voedselpakketten gemaakt bij de plaatselijke gemeente. Deze bracht hij vervolgens naar (de regio van) de baptisten gemeente in Kherson. Een gevaarlijke reis, naar een gebied, dat op dat moment zwaar onder vuur lag. Na een reis van meer dan 5.200 kilometer kwam hij donderdag 3 augustus 2023 weer veilig thuis. Toen hij thuis was, stuurde hij ons dit bericht: *“Als je onderweg bent, vraag ik me af of het alle moeite en tijd waard is, wat ik doe. En toch.... Toch mag ik zien, dat mijn reizen gezegend worden. Vele voorbeelden kan ik geven van voorvallen onderweg, die laten zien, dat God de mensen en het land Oekraïne in Zijn oog heeft”*. Arend mocht een middel zijn om 450 gezinnen blij te maken met een voedselpakket, 150 kinderen kreeg een goed gevuld rugzakje, vele Bijbels mocht hij uitdelen aan militairen, politieagenten, tankstationmedewerkers, en zomaar mensen op straat met wie gesprekken ontstonden. Zo mocht Arend terugzien: *“We mogen zien, dat de Heere alles leidt en alles in Zijn hand heeft”*.

Een week later kreeg hij bericht van een moeder uit Ternopil, dat haar dochttertje heerlijk aan het werk is in het kleurboek met bijbelse kleurplaten..... Dat is MirWam: Hoop en hulp – van hart tot hart.

Nog vier andere bezoeken volgden in 2023.....

- Augustus 2023 – reis naar Marefa – Kupiansk (frontzone) – Smila: blz 3 - 7.
- Oktober 2023 – reis naar Marefa –Kryvih Rogh – Kherson (frontzone): blz 8 - 13.
- November 2023/December 2023 – grote trailer naar Kovel en Marefa: blz 14-15.
- December 2023 – hulpreis voedselhulp Roma bevolking Unterkarpaten: blz 16-18.

Hierna vindt u van die reizen korte reisverslagen of foto-impressies.

Daarna nog wat mededelingen van het bestuur e.d. (blz 19 en 20).

Bezoekverslag frontstad– augustus 2023

Kupiansk – spookstad aan het front.....

Augustus 2023 – Johan Boeder bezocht het frontlijn gebied. Samen met een Duitse broeder reisde hij eerst naar Uzhgorod, en daar wachtte Pëtr Lagese uit Tyra Bistra op hen. Samen reisden ze daarna via Vinitsja, Kiev naar Merefya om bijbels en hulp te brengen. Op zondag werd de gemeente van Charkov bezocht. Maandag bezochten ze de frontstad Kupiansk en omgeving. Hier werd eind augustus 2023 heftig gevochten, niettemin bleef het werk van de hulpteams voor humanitaire hulp en evangelistatie doorgang vinden.

Op de terugreis werden broeders bezocht in Kamjansk (bijbels brengen voor Friedensstimme Nederland) en Smila (overleg over hoe MirWam kan helpen). Via Tyra Bistra keerden ze terug.

Na de lange rit op vrijdag en zaterdag en ontvangst in Merefya waren we ondergebracht in klein gastenverblijf annex banja (Russisch woord voor sauna) bij huis broeder Misha in het bos. Hij is oudste in de gemeente, en verantwoordelijk voor de logistiek van de hulp naar de frontlijnen. Hij is de contactpersoon ook met diverse Duitse en andere hulporganisaties, waaronder ook Stichting MirWam. Op zondag rustig opgestaan. Om 10.00 dienst in Merefya. Maar vanaf pakweg 8.00 uur komen er al mensen. Circa 300 ongelovigen naast wat nog bleef van eigen gemeente. Overvol, ook de balkons, enz. Einde dienst, uitdelen hulppakketten. Middag dienst in één v.d. drie/vier gemeenten van de grote stad Charkov. Overvol met ongelovigen. Restanten van de eigen gemeente zijn nog klein, velen zijn gevlucht. Vaak blijvend, naar USA, naar Australië, Duitsland e.d. Bij de avonddienst was ik weer in Merefya. Daarna brachten we de rest van de avond door, samen met wat broeders, waaronder diverse koeriers, die al ruim jaar zwerven en helpen in frontgebied Charkov, Donetsk. Zo kreeg ik een goede indruk van hun noodzakelijke, maar ook gevaarlijke, werk. Een jongen was 14 dagen geleden beschoten met projectiel, auto in brand. Zelf gewond, zijn arm gebroken en brandwonden. Hij was net weer uit het ziekenhuis. Hij was weer klaar, zei hij, om maandag weer naar Donetsk gebied te gaan voor transport. Een andere jongen, Timofej, was gevlucht, eerst uit Mariupol naar Bachmut, tot ook die stad na zware gevechten viel... Timofej zwerft nu rond als koerier. In de ogen van deze jonge mannen, jongens nog, een beetje starend, lees je – die ogen zagen dingen, die zulke jonge ogen niet moeten zien.

Terwijl wij zaten te praten over de plannen voor maandag (plan om naar Kupiansk te gaan), kwam er een heftig bericht uit Kupjansk. Stad lag zwaar onder vuur, er werd een grote nieuwe aanval ingezet. Net bij uitgaan van de avonddienst: inslagen bij de kerk. Daar was net de dienst beëindigd, en mensen stonden buiten nog na te praten. Elf gewonden, acht naar het ziekenhuis. Een vrouw was ernstig gewond door een scherf in de hals. Er waren ruiten kapot e.d. We hebben gebeden, ook om leiding, konden we wel gaan maandag? Zo hebben we nog lang gezeten, deze zwoele avond na een zeer hete dag (35 graden). En we luisterden.....

Maandag 21 augustus 2023 gingen we op tijd op. Het besluit is, om te gaan naar Kupjansk ondanks bericht van gisteravond. We vertrekken voor de rit van 100 km via de stad Charkow in grote Mercedes bus. Veel blokposten en controle, steeds wat strenger. Natuurlijk veel militaire activiteit. Veel pickups en busjes, zelf gespoten en gepimpt. Ziekenwagens vanuit de stad, in alle soorten en maten. Zwaar materieel. Diepladers met grote zeilen – daaronder zichtbaar zwart geblakerde rupsbanden. Allerlei huizen en flats, duidelijk omgebouwd tot soldatenverblijven, midden tussen burgers – iets verder van het front zijn deze niet-geëvacueerde burgers er nog. We kijken..... (foto's nemen doen we beslist niet van dit soort dingen om ons werk niet in gevaar te brengen – we zijn geen ramptoeristen).

Beelden uit Kupjansk – augustus 2023

- De kerk, de ochtend na de inslag
- Spookstad – dicht aan de frontlijn

We arriveren om 10.00 uur bij de kerk, bekijken schade en inslagen. Helpen met voorbereiden om de maandag ochtenddienst in de kelder te houden. Dienst. Op de achtergrond continu intensief zwaar geschut, elke minuut 5 zware klappen, af en toe lichtere salvo's. Oost van Kupjansk wordt duidelijk zwaar gevochten. Deze ochtend is het minder druk dan normaal vanwege de omstandigheden. André Tsjubenko leidt de dienst, zang, enz. Ook ik kreeg gelegenheid een Woord te spreken, over Mattheus 9:36 "En Hij de scharen ziende, werd innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, gelijk schapen die geen herder hebben."

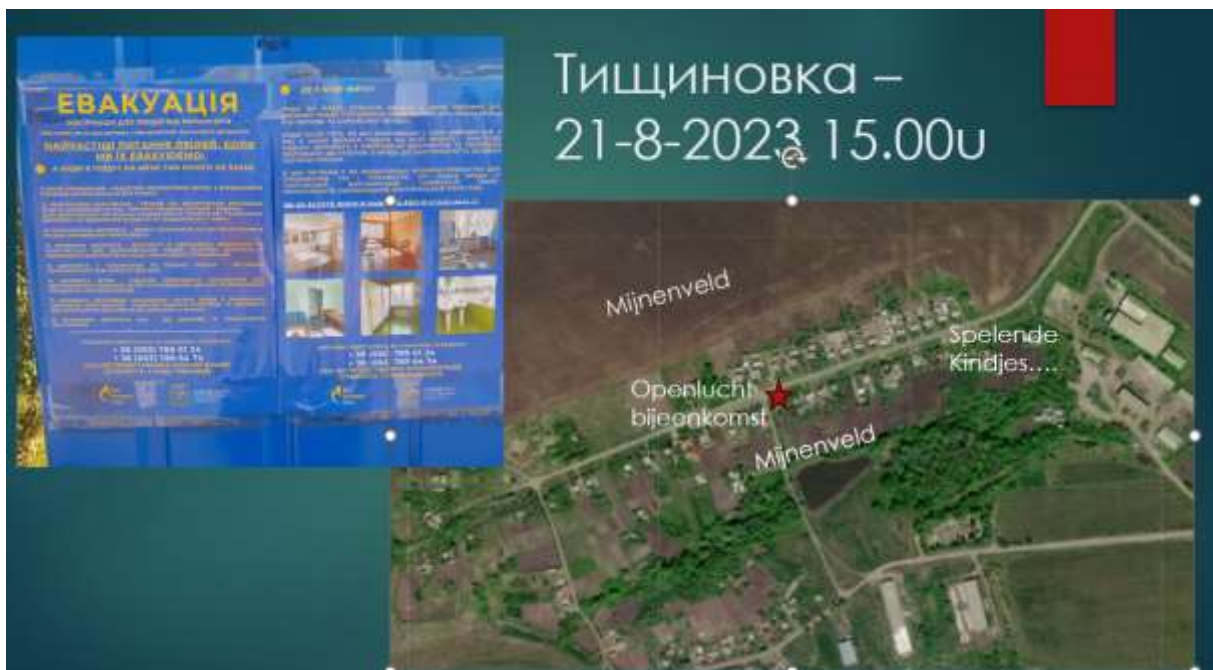

Broeder Andrej Hert sprak over de goede Herder “Ik ben de Deur”. Gezamenlijk eten, hier in het keldergewelf onder de kerk. Daarna eerst de stad in. Winkels dicht, spookstad. Bijna nergens nog een burger die rondloopt. In het centrum is alleen een openlucht markt. Kort voor we aankwamen, wat daar nog op geschoten, diepe kraters (zo’n markt is “ideaal” punt, daar lopen soldaten om inkopen te doen). Dus scherfvesten/helm uit de auto. We zien diverse mensen van de internationale pers lopen. We kopen (lege) zandzakken bij een kraampje. Later hebben we deze afgevuld bij kerk samen, voor de kelderramen e.d. Daarna maakten we ons gereed voor vertrek naar de noordoost kant van Kupjansk.

We rijden via Golybivka naar twee nederzettingen in de geëvacueerde zone (maar sommigen willen of kunnen niet weg). Hier verzorgen de broeders vanuit Merefka hulp en openlucht diensten voor achtergeblevenen. Ondanks de evacuatie (zie blauwe plakkaat op de foto: instructie hoe je je huis moet achterlaten en hoe de evacuatie is geregeld.....). Alles..... achterlaten.....

Buiten Kupiansk moeten we een kleine, wat hoger gelegen vlakte oversteken met de bus. Maar twee kilometer over open terrein. Even zetten we de bus stil. We bidden samen en vragen de Heere of Hij bij deze oversteek zijn beschermende hand over ons wil uitstrekken. We weten, verderop in Tisjinovka en Kindishovka wachten hongerrige zielen Op hoop en hulp. We gaan verder.

Eerst naar Tisjinovka. Hier woont een baptisten broeder, en de bushalte is elke maandag middag het punt waar, bij een afdak, de mensen wachten. Tot mijn verbazing spelen hier bij de ingang van het dorpje kinderen op een wipwap en schommel. Op de achtergrond geregeld mitrailleur salvo’s. Dit grijpt me aan – wat een tegenstelling. Ik breng de kinderen, de laatste kinderpakketjes, met daarin snoep, wat speelgoed en een boekje bijbelse verhalen van Laura Zwoferink. Ik vraag de moeders te komen naar de bushalte – om het Evangelie te horen. En ze komen mee.....

Tisjinovka – dicht bij de frontlinie, in de brandende zon, klinkt het Evangelie

Kindishovka: broeder Andrej Tsjubenk geeft (muzikale) leiding aan de evangelisatiedienst.

Slechts 5-7 km verder is het front (Sinkivka) en wordt geschoten. We horen de geluiden. Tijdens de dienst in Kindishovka, op de hoek van een straat, stopt af en toe een pickup met soldaten aan de overkant en luisteren die even naar het zingen/keyboard of gesproken, en rijdt dan weer door. Diverse mensen waren in tranen bij een lied: “Wie u ook zal vergeten, of ontvallen, God vergeet u niet”. Elke dag, al 16 maanden wordt door broeders uit Merafa zo gewerkt met een vast schema. Er zijn 25 evangelisatiediensten per team per week. Zo weten mensen, waar en wanneer ze kunnen rekenen op dienst en hulp. Daar bij een bushalte, daar bij een schooltje, daar in een dorps huis, of onder een afdak. Elke dienst wordt overluid met mensen Onze Vader gebeden en velen kennen dit inmiddels en bidden mee. Afsluiting met zingen, gebed, uitdelen hulp en tijd voor vragen en gesprek.

Een oud omaatje, breng ik terug naar haar huisje. Gesprekje. “Maar, baboeska (oma), heb je kinderen?” Treurig kijkt ze omhoog naar me: “Ja, twee dochters.....”. “O, en waar zijn ze dan?” “Germania.....”. Even stilte. Ik vraag: “En u dan?” Weer die treurige blik: “Alleen...”. Het ontroert me, alleen gelaten, hier in deze barre omstandigheden. Ik spreek nog even door: “Ja, maar God heeft je niet alleen gelaten, Hij is de Troost in al je verdriet en zorg”. Zo kan je even een Lichtstraal doorgeven hier in deze omstandigheden. Dan hier, dan daar. Hoop en hulp – van hart tot hart.

Wat is het toch nodig, in Nederland: Bidt voor deze mensen! Al maanden, continu bedreigt, dorpjes omringt door mijnevelden en loopgraven. En toch; Gods Woord wordt gehoord hier in zulke omstandigheden. Wonder van Zijn liefde en genade. Zo gaat het van de ene plaats..... naar de andere. Het werd laat, na deze onvergetelijke dag. De Heere bewaarde en beschermde.

De volgende dagen waren vervuld met andere verplichtingen, bezoeken aan evangelist Gregory in Kam’jansk; bezoek aan Smila, hier steunen we een gemeente van waaruit hulp naar de Donetsk frontlijn wordt gestuurd (Liman, Slavjansk, Siversk). We slapen bij broeder Vladimir Iljushin. Hij maakte met een groep tientallen reizen naar de frontzone voor evangelisatie en hulp. Daarnaast wordt lokaal veel gedaan voor (oorlogs-)weduwen, wezen, gewonde militairen en hun gezinnen, vluchtelingen. Vanuit Stichting MirWam is hij een van de broeders, wiens gemeente we structureel financieel steunen. Daarom is regelmatig overleg nuttig. Ook hier ingrijpende verhalen en beelden. Vele situaties, maar ook uitreddingen door de Heere passeren de revue.

Op de terugweg blijven we nog aan paar dagen “hangen” in Tyra Bistra om nog wat te helpen bij het werk aan het nieuwe Roma-kerkje in Tyra Pasika. Dit was ook even klein rustpunt net voorafgaand aan de lange terugweg

Zo keer je dan veilig terug uit dit verscheurde Oekraïne. Bijna 7.000 km in een land met twee gezichten. In het westen, in de steden, in Kiev, in Zhotomir, enz. zitten terrassen vol mensen, in de hitte, drinkend, muziek – alsof er geen oorlog is (maar, hoeveel zijn er die hun verdriet wegdrinken en onderdrukken vanwege dierbaren, zie ze verloren?). Dicht daarbij bittere armoede bij de Roma’s. Dan de lange frontlijn. Met alle verschrikkingen. Ja, dan schieten woorden tekort. Het was een reis vol tegenstellingen. Vol indrukken.

Even was het een emotioneel moment, een wonder, toen ik via de Boslandweg weer Achterberg binnenreed – onze kerk staat er nog – onbeschadigd. En morgen, als de Heere het geeft weer in vrijheid – zonder dreiging – Gods Woord te mogen horen. “Zelfs vindt de mus een huis, o, Heere”. De Heere bewaarde nog. Hem de dank en de eer.

Dan klinkt het: “Bidt voor ons!”

- ▶ - Bidt dat de Heere arbeiders zendt
- ▶ - Bidt dat er hulp komt om deze hongerige zielen te leiden
- ▶ - Bidt dat de Heere de machthebbers bekeert en tot vrede aanzet
- ▶ - Bidt voor alle die dierbaren verloren hebben
- ▶ - Bidt dat de broederschap blijft tussen onze gemeenten

Bezoekverslag frontstad – oktober 2023

Kherson – grote stad onder vuur

Donderdag 16 november 2023 vertrok Arend Steller voor zijn achtste hulptransport naar Oekraïne. Inmiddels heeft hij nauwe persoonlijke contacten opgebouwd met vele broeders en zusters in de Oekraïne. Na in Polen oponthoud te hebben gehad vanwege remproblemen met de VW Transporter-aanhanger combinatie, arriveerde hij zaterdag via grensovergang Krakovetz in Lviv. Na een stop in Rivne en daarna bij de ons bekende Anatoli en Lena in Zhotomir, reed hij door naar Kiev-Brovary. De stad lag juist deze nacht zwaar onder vuur, bleek later. Hier werd de zondag in alle rust doorgebracht in de gemeente van Andriv en Arenda.

Maandag, na het inladen van voedselpakketten, reed hij onder voor ons inmiddels ongekende winterse omstandigheden door naar Merefá (Charkov provincie). Arend hierover: “Na de middag ben ik aangekomen bij de kerk in Merefá. De voedselpakketten die ik had ingekocht in Kiev en die vakkundig ingepakt waren door de mensen van Perspectiva 21.3 heb ik daar gelost. Vandaar worden ze doorgebracht richting Lyman en Sloviansk. Ook heb ik nog persoonlijke beschermingsmiddelen mogen lossen voor de vrijwilligers die daar aan de frontlinie dienstbaar zijn. Daarna direct vertrokken naar Dnipro. Maandag avond om ongeveer 19.00 uur kwam ik aan In Dnipro. Ondanks de sneeuw heb ik nog aardig door kunnen rijden, In Dnipro ben ik rechtstreeks naar het huis van broeder Stanislav gereden waar ik hartelijk werd ontvangen door hem en zijn vrouw. Nadat ik goed gegeten had (telkens werd ik door de vrouw van Stanislav op de arm getikt, dat ik nog meer moest eten) heb ik gedoucht en ben op tijd naar bed gegaan.”

Dinsdag 21 november 2023, na een rustige en lange nacht werd de kerk bezocht om te lossen. Voor Dnipro had Arend 40 dozen Bijbels bij zich van de stichting Friedenstimme Nederland en een halve aanhanger lectuur, vanuit Merefa. In Dnipro is van de keuken en de ontmoetingsruimte beneden in de kerk een kleine bakkerij gemaakt, waar ze wekelijks vele broodjes bakken om uit te delen in de steden en dorpen vlak bij het front. Vele vrijwilligers zijn dagelijks bezig met het bakken van brood of reizen naar het front om daar de mensen met woord en daad bij te staan. Wat een prachtig werk!

In Dnipro werden inkopen gedaan. Het is beleid van MirWam sinds begin 2023 om eenvoudige voedselproducten lokaal in te kopen. Dit spaart (transport-)kosten en stimuleert de lokale economie. Nadat de drie pallets (oei, hoe ging dat passen....) ingeladen waren zat de combinatie goed aan het gewicht en dan moesten de broodjes ook nog mee. Dat werd kort daarna nog een uitdaging in de sneeuw, maar dankzij behulpzame Oekraïeners werd de boel vlot getrokken.

Woensdag 22 november werd de reis begonnen naar Kryvih Rogh. Slechts 150 km, maar in deze winterse omstandigheden werd dat een hele uitdaging. Kryvih Rogh is een logistieke draaischijf voor het leger. Nabij deze stad liggen dan ook geregeld militaire bases en opslagplaatsen onder vuur. In deze plaats had hij een ontmoeting met broeder Iwan. Vanuit MirWam kon er wat achterblijven voor hulp. Tevens was Arend in staat om een beeld te krijgen van de noden, die er in deze stad zijn. Arend hierover: “Ze vragen voornamelijk om drinkwater en was- en douchezeep. Dus ik heb beloofd dat ik daar mee aan de slag ga om dat voor de volgende reis te organiseren. Door het opblazen van de Kakhovka-dam is er in dat gebied geen drinkwater meer, ook het grondwater is ernstig vervuild. Ik heb in ieder geval een bedrag achtergelaten zodat ze iets kunnen doen”.

Donderdag arriveerde Arend in Kherson. Bij de blokpost voor Kherson is grondige controle, omdat je daar actief oorlogsgebied in rijdt. Zo werd hij verheugd verwelkomt door broeder Ivan van Kherson.

“.....we hebben gewoon drinkwater nodig, en was- en douchezeep.....”

Arend vertelt: “Vandaar zijn we naar de kerk in Antonivka gereden waar we de aanhanger hebben afgekoppeld. Daarna zijn we weer teruggedreden de stad uit in de richting Mykolaiv. Onderweg hebben we de dorpen Zeleni Hai en Posad Pokrovs’ke bezocht om brood, dat ze in Dnipro gebakken hadden, macaroni en soep en Nieuwe Testamenten uit te delen. Deze dorpen en hun inwoners hebben het zwaar te verduren gehad”.

Na deze confronterende rondgang keren ze terug naar de stad Kherson – stad in de frontlinie.

Confrontatie met de schade door het strijdgewoel nabij Mikolaev – provincie Kherson

Terug in Kherson konden wat andere zaken geregeld worden. Een gemeente uit Drentse Nieuw Amsterdam had een preekstoel, ter vervanging van de doorzefde preekstoel, en tafels beschikbaar gesteld en een enorme hoeveelheid serviesgoed en nog veel meer spulletjes die hier dankbaar ontvangen werden. Het was trouwens nog een hele klus om de preekstoel boven in de kerkzaal te krijgen. Vanuit Lelystad mocht hij de mensen verrassen met een versterker en mengpaneel. En dan natuurlijk alle broden vanuit Dnipro nog, de levensmiddelen, 200 blikken soep, rugzakjes die dit keer gevuld waren door basisschool de Horizon uit Lelystad en de vele dozen met medische materialen.

Daarna was het voor Arend tijd om – na deze enerverende dagen - naar het appartement te gaan. Dit bevindt zich in een verlaten flatgebouw van tien verdiepingen. Arend: “In het, inmiddels vertrouwde appartement, aangekomen vond er een ‘black-out’ plaats en zat ik dus in het donker en in de kou. Gelukkig was er nog wel gas en had ik een brood en een paar blikken soep meegenomen, zodat ik wel wat te eten klaar kon maken en met een beetje licht van een kaars en iets warmte van de gaspit heb ik me best gered. Een dubbel dekbed gepakt en dus vroeg onder de wol. Het was een rustige nacht, je hoort wel geregeld artillerievuur, maar niet zo heftig als toen ik hier de laatste keer in augustus was.”

Maar de volgende morgen werd hij gewekt word door zware explosies> Hij vertelde later hierover, dat het lied “Give me Jesus” in zijn gedachten kwam:

*'s Morgens als ik opsta - geef me Zijn nabijheid
Je kunt deze hele wereld hebben - maar Zijn nabijheid heb je nodig
Als ik alleen ben - geef me Zijn nabijheid
Je kunt deze hele wereld hebben - maar Zijn nabijheid heb je nodig
Als ik kom te sterven - geef me Zijn nabijheid*

En getuigde Arend: “Als je zo alleen bent in een verder verlaten flatgebouw van tien verdiepingen, het niet mogelijk is om hulp in te roepen, je niet kunt vluchten omdat het op straat niet veilig is, als je zelfs de muren van de flat tijdens de drukgolf van de explosies ziet bewegen, wat heb je dan als je God niet hebt? Ik had rust, geen angst. Ik mocht weten dat mijn leven in Zijn hand is.”

Doordat de flat verduisterd is en het 's morgens langer donker is en hij zijn telefoon niet op had kunnen laden, had hij geen idee hoe laat het was. Snel klaar gemaakt om richting de kerk te gaan. Beneden gekomen stond Ivan al op hem te wachten. Er zou vanmorgen een bemoedigingsdienst in de kerk gehouden worden en ze waren dus al aan de late kant.

De kerk was aardig gevuld en na afloop van de dienst mochten we opnieuw brood uit Dnipro en levensmiddelen uitdelen aan de bezoekers.

Op zaterdag 25-11-2023 ging Arend opnieuw met broeder Ivan op pad gegaan om een aantal ouderen en zieken in Kherson te bezoeken. Ze brachten tevens alle dozen met medische artikelen bij het centrale ziekenhuis van Kherson. Arend doet later verslag: "Ons eerste adres was een oud omaatje van 93 jaar die geheel alleen in haar kleine huisje woont te midden van het oorlogsgeweld. Ivan had de sleutel en zo konden we binnenkomen. Ze ontving ons hartelijk en we mochten haar een goed gevulde tas met levensmiddelen brengen. Wat was ik onder de indruk van dit bezoekje. Na even met haar gesproken te hebben sprak ze een dankgebed uit, terwijl ze mijn beide handen vasthield, ook bad ze nog voor een veilige terugreis naar Nederland. Wat heb ik een respect voor mijn broeder Ivan. Ik loop nu een paar dagen met hem mee. Gescheiden van zijn gezin, dat honderden kilometers verderop in een veiliger deel van Oekraïne verblijft, zorgt hij hier voor de ouderen, de eenzamen en de verlorenen. Hij zoekt ze op en kent veel mensen die hier op de straat leven. Hij had de mogelijkheid om naar Amerika te gaan waar hij met zijn gezin in veiligheid zou kunnen leven, maar hij koos ervoor om Gods weg te gaan en hier in Kherson te dienen."

Zo verloopt deze zaterdag 25 en zondag 26 november met bezoeken aan tal van noodlijdende overal in deze grote, en stevig onder vuur liggende, frontstad. Zaterdag laat werden nog 150 levensmiddelen samengesteld uit wat nog in de bus was om zondag te kunnen uitdelen na de dienst.

De terugweg begon maandag. Een moeilijke terugweg. We herinneren wellicht nog hoe Oekraïne deze maandag in het (wereld-)nieuws was vanwege de verschrikkelijke sneeuwstorm die er woedde.

Temidden van deze barre omstandigheden werd een weggebaand door de Heere om Arend weer veilig terug te loodsen. In Uzhgorod nam hij even pauze bij de vrienden daar.

Zelf schrijft hij hierover: *"Enerverende thuisreis via en Uzhgorod. Ook hier ontmoet nog vele mensen en kan nog veel hoop en hulp meedelen van hart tot hart. Zo keert hij huiswaarts – vol indrukken. En wat dan overblijft verwoordt hij als volgt: "Ik kijk met grote dankbaarheid terug op deze reis die ik mede namens u heb mogen maken. Maar bovenal, Слава Богу / Glorie aan God!"*

Transport reis november 2023 - fotoverslag

Merefa – een logistiek steunpunt

Eind november 2023 is er een transport naar Kovel geweest, en toen naar het Oosten van Oekraïne doorgerezen om daar de kerk van Merefa te ondersteunen. Hier een fotoverslag van deze rit.

Vanaf de Veluwe was door een evangelisatie stichting een grote generator gebracht en bij diverse werkgroepen (Terneuzen, Schouwen-Duiveland, Rhenen-Betuwe en Noord Veluwe) was nog de nodige kleding aanwezig. Tevens moesten nog persoonlijke beschermingsmiddelen voor de lokale hulpteams (aangeschaft hier) en andere hulp worden overgebracht. Door een bedrijf in de achterban werden ruim 120 nieuwe matrassen geschonken voor de slaapzalen bij de nieuw gebouwde kerk in Kovel. Deze werden op de heenweg afgeleverd. Daarna reden ze door naar het einddoel Marefa.

Ons bestuurslid Jaap van Wijck (penningmeester) en Heimen van de Brink mochten, deze reis veilig volbrengen. Nog net voor de – per 1-12-2023 - aangescherpte douaneregels van kracht werden.

Met eigen ogen is gezien dat de kerk in Merefa innovatief is. Zij heeft zelfstandig een bakkerij (in de kerk) opgezet waar iedere week 400 broden wordt gebakken voor de mensen die 's zondags naar de kerk komen, gelovigen en ongelovigen krijgen gratis brood.

Tijdens het verblijf in Merefa werd er ook twee evangelisatietochten gedaan. Deze tochten zijn vaak op zaterdag. Het Woord wordt gebracht en na afloop kregen de mensen een levensmiddelen pakket mee en was er gelegenheid om kleding uit te zoeken. Dat alles wordt ook vanuit Merefa geregeld.

Voorheen nooit onder Gods Woord. Nu horen ze deze dag de boodschap: ‘.....omdat we in de laatste tijd leven en we niet weten wat ons te wachten staat ... Haast u naar Christus’.

Een Oekraïense broeder zei: "De Heere gaf ons een geopende deur. Mensen die nooit belangstelling hadden voor Gods Woord, komen nu wel. Vraag de vrienden in Nederland om gebed, of de Heere arbeiders geeft om al deze zielen te bearbeiten. En of de deur nog geopend blijft....."

Onze penningmeester Jaap van Wijck, een van de twee chauffeurs, doet verslag: “Diaken Mischa Woloshin is daar nog steeds trouw op zijn post. Hoewel zijn kinderen vertrokken zijn naar Amerika en Portugal en zij vragen om ook te komen. Hij kan deze stek niet verlaten. Wat een tweestrijd zal dat geven, samen met zijn vrouw Maria. Hij krijgt 120 (hulp)oproepen per dag, waaraan hij gehoor wil geven. Bid u mee voor hem, zijn vrouw en de gemeente van Merefa, om moed, kracht en nabijheid van de Heere!”

Bezoekverslag Kerst 2023 – een impressie

Turya Pasika – schrijnende armoede

Rond Kerst en Oud/nieuw 2023 is er een reis gemaakt naar het Westen om daar de gemeente van Tura Bystra te ondersteunen bij het werk onder de Roma bevolking in het nabijgelegen Tyra Pasika. De reis werd ondernomen samen met Duitse broeders en jongeren. Waar mogelijk werken we samen met andere organisaties. Drie Nederlanders van MirWam waren mee en Johan Boeder doet verslag van deze laatste reis in 2023.

Op eerste Kerstdag na het middageten vertrokken we met jongeren uit Geldern (D), Brakel (D) en Mariaheide (D). Twee grote bussen met aanhanger, twee zonder en het NL busje van Derk en Mineke Verhoek. Op Tweede Kerstdag arriveerden we rond 18.00 uur in Turya Bystra gearriveerd, ruim 26 uur na vertrek.

Schrijnende armoede

Na in de ochtend van 27 december rustig te zijn opgestaan vond dagopening plaats met de hele groep in de kerkzaal van Turya Bystra. Samen ontbijt. Daarna reden we naar de Roma tabor (nederzetting) Tyra Pasika, 10 km verderop. Hier is afgelopen zomer een kleine kerk gebouwd van 15x6 meter. Het was mooi zonnig weer na vele dagen van regen. Eerst was er een samenkomst in het nieuwe zaaltje, samen met de Roma's. Er waren korte preken, samenzang en muziek. Afgesproken wordt, dat de mensen vervolgens wchttten in hun eigen huisjes op de verdeling van voedselpakketten met aardappels e.d.

De 'baron' (soort burgemeester, hoogste in rangorde onder een groep families, volgens de Roma tradities), zijn vrouw en zoons bepalen wie hoeveel krijgt, om wanorde te voorkomen. Zo gaan we

van hut tot hut op hun aanwijzing. 125 hutten en huisjes langs. Grote vreugde overal. Er wordt afgesloten met korte slotsamenkomst. Het was een intensieve, maar voor iedereen blijde dag.

Roma's in Tyra Pasika – ze horen nu in deze tabor elke week Gods Woord

Op donderdag 28 december 2023 staan we gezamenlijk op en ontbijten. Na wat voorbereiding (grote ketels eten koken) gaan we opnieuw naar de tabor Tyra Pasika. Daar waren ook voorgangers uit Mykachevo en uit Uzhgorod. Dit in verband met een kerkdienst voor de officiële inzegeningdienst van het kerkje, dat afgelopen seizoen is gebouwd door met name Duitse groepen via Missionsgemeinde Mariënheide. Bijzonder dat de Heere hier nu in deze tabor Zijn Huis heeft, waar Zijn Evangeliewoord mag klinken. Twaalf jaar geleden zijn ze hier (vanuit Turya Bystra) begonnen hier met kinderkampen, vier jaar geleden is samen met Duitse evangelisten begonnen met Woord verkondiging op een open plek, nu zijn er enkelen gedoopt en is er dit eenvoudige huis van gebed. Een lange dienst volgt, met vele aanwezige Roma's uit de tabor, ze horen preken, zingen samen, er wordt iets gedaan speciaal voor kinderen. Aan het einde van de dienst zingen wij, de drie Nederlanders deze kleine kudde psalm 134 toe *“Dat 's Heeren zegen op u daal'...”*

Daarna een gezamenlijke maaltijd, dit kon deels buiten, voor de tweede dag scheen de zon na weken van regen! Vervolgens vond uitdeling plaats (via controlelijstje in overleg met een Duitse doktersassistente en de vrouw van de “baron”) van babyvoeding. Dit Nederlandse initiatief van MirWam is vanwege het feit, dat veel baby's geen goede babyvoeding krijgen. Echt schrijnend om te zien. Hierover was grote vreugde bij de moeders. Daarnaast was er iets lekkers voor de kinderen.

2024/nr.22

Hoop en hulp – van hart tot hart – voor Oekraïne

Moeders die eindelijk een goed maal én goede babyvoeding krijgen stralen nu.

Daarna bezochten we samen met de baron een paar huisjes, waar speciale noodsituaties waren, om te kijken hoe er later in 2024 concreet geholpen kan worden.

De volgende dag hebben we afgerond. We wilden toch graag met oud en nieuw thuis doorbrengen, na onze afwezigheid met Kerst. Bij de Slovaakse grens lang oponthoud. Dan denk je: “Welkom in de EU”. Slowaken bekijken elke tas en elk doosje, gevolg lange wachtrijen van uren.

We danken de Heere voor Zijn bescherming en dat we zo iets mochten doen, praktisch en voor de verkondiging van het Evangelie. Een kleine lichtstraal in een land vol duisternis.

In dit “huis” wonen 14 mensen, 3 generaties samen...
door vele regen alles nat, dak lekt en beek ernaast zo hoog dat water over vloer stroomt...

Acties in de regio's

Actie in uw regio? Stuur ons tijdig een berichtje. Dan nemen wij het op in deze rubriek. Zo willen we de contacten met de achterban in 2024 nog nauwer maken.

Van de Penningmeester

Kort bericht onze penningmeester. Hij gaf de laatste bestuursvergadering in december aan: "Duidelijk zichtbaar is, dat na de grote belangstelling om hulp te geven na het begin van de "Spectiale Militaire Operatie" in voorjaar 2022, de belangstelling voor hulp aan Oekraïne (en daarmee ook de giftenstroom) sterk is afgenomen". Andere rampen (aardbeving Turkije, Marokko) en gebeurtenissen (oorlog Gaza strook) drongen het nieuws over de noodsituatie in Oekraïne naar de achtergrond. Toch is de nood in Oekraïne onverminderd groot. Misschien, zelfs nog wel groter, nu de oorlog langer duurt, er grote prijsstijgingen zijn en de economie erg lijdt onder de langdurige noodsituatie. Vooral in de oostelijke provincies is de situatie uiterst verdrietig voor hen die besloten hun vaderland trouw te blijven. Wij als MirWam besloten in de herfst van 2023 juist deze regio's te steunen. **Helpt u ons mee?**

De penningmeester is op dit moment druk met het afronden van de verslaglegging over 2023. Daarna wordt dit uiteraard gecontroleerd en met de accountant besproken. In de volgende Nieuwsbrief D.V. willen we u uitgebreid over een en ander berichten. Ook zal het jaarverslag op de website worden geplaatst. We zijn tenslotte een officieel erkende humanitaire organisatie met ANBI status.

Van het Bestuur

Het bestuur vergaderde vier keer in 2023. Maar tussendoor wordt er veel geregeld door bestuursleden om alles in goede banen te leiden. In het najaar van 2023 hebben we een actieplan opgesteld om in 2024 doelgericht een aantal projecten blijvend te ondersteunen. In een volgende Nieuwsbrief zullen we een uitgebreide toelichting geven op onze nieuwe projectaanpak.

Met dank aan ...

Als we terugkijken op het jaar 2023 danken we allereerst de Heere, die ons de kracht en mogelijkheid gaf het werk voor onze noodlijdende Oekraïense medemensen voort te zetten. Wij zouden echter dit werk onmogelijk kunnen doen, zonder de niet aflatende steun van talrijke mensen, met een open hart voor dit werk. Daarnaast waren er diverse bedrijven en Stichtingen die ons steunden. Speciaal noemen we hierbij de GBS te Leerdam en de John Bunyan Stichting te Kootwijkerbroek en de Deputataatschappen Bijzondere Noden van de Ger.Gem, Oud Ger.Gem. en Ger. Gem. in Ned.

Bidt voor dit werk, of de Heere het wil zegenen, en of wij in staat zullen zijn het voort te zetten. Bidt om vrede voor Oekraïne en of het werk van evangelisatie daar nog vrucht mag dragen tot Gods eer.

2024/nr.22

Hoop en hulp – van hart tot hart – voor Oekraïne

Ontvangst van de MirWam Nieuwsbrief

U kunt zich aanmelden voor onze nieuwsbrief door een mail te sturen naar info@mirwam.nl. De door u ingevulde persoonsgegevens (emailadres en de eventueel andere verstrekte informatie) worden door Stichting Mir Wam uitsluitend gebruikt om u onze nieuwsbrieven toe te sturen. Deze gegevens worden niet aan derden verstrekt.

U kunt zich te allen tijde afmelden voor deze nieuwsbrieven door een email te sturen naar info@mirwam.nl. U zult dan geen nieuwsbrieven meer ontvangen.

Contactgegevens

 <p>OFFIC. REGISTERED HUMANITARIAN AID ORGANISATION RSIN 853276845</p>	<p>STICHTING MIRWAM 't Hoefje 24 4311 EZ Bruinisse Netherlands Tel.: +31 6 10927879</p> <p>Email: info@mirwam.nl Web: www.mirwam.nl</p>	 <p><i>HOOP EN HULP VAN HART TOT HART</i></p>
--	---	---

Voorlichting – presentatie - activiteit

Voorlichting/presentatie

Wilt u een gemeente-, of jongerenavond (of -middag) organiseren om de nood in de Oekraïne onder de aandacht te brengen? Of dit voor uw schoolklas doen? Neemt u dan contact met ons op. Wij verzorgen dan D.V. een presentatie, met informatie uit de eerste hand (onze mensen bezoeken frequent de Oekraïne, ook de frontzones). Belangstelling? Stuur dan een email naar info@mirwam.nl.

Activiteit organiseren

Wilt u een activiteit organiseren voor MirWam? Meldt het ons dan. Eventueel kunnen we een aankondiging plaatsen op de website en/of in onze Nieuwsbrief.

Werkgroepen

We hebben werkgroepen (alfabetisch) in Lelystad, Noord-Veluwe, Rhenen-Betuwe, Schouwen-Duiveland en Terneuzen. Wilt u met hen samenwerken? Laat het ons weten.